

DREPTUL LA APĂRARE

Un memoriu al tatălui Polianei Cristescu

DOMNUL PROCUROR GENERAL,

Vin în fața dumneavoastră cu speranța că voi fi ascultat și se va face dreptate, un părinte îndurerat și umilit de ani și ani de zile. Sînt inginerul Paul Cristescu, tatăl Polianei Cristescu, arestată și, după cum am aflat din ziare, trimisă în judecată sub grava învinuire de subminare a economiei naționale alături de nicu ceaușescu (fostul ei soț pentru un timp), valentin ceaușescu, zoe ceaușescu, Mircea Opreanu (soțul zoei ceaușescu) și Iordana Borilă (soția lui valentin).

Nu cunosc conținutul dosarului fiicei mele și nici acuzațiile pentru care e învinuită de subminare a economiei naționale — dacă este așa — dar am încredere în justiția românească de astăzi, în spiritul de dreptate ce trebuie să-i guverneze activitatea.

Ceea ce, însă mi se pare profund nedrept — o nedreptate strigătoare la cer — este încrederea fiicei mele Poliana Cristescu în acest grup, pentru a fi judecată ca membru al familiei nicolae ceaușescu, această nenorocită familie care mi-a sechestrat pur și simplu fiica în urmă cu aproape opt ani. Pentru că, dacă se poate vorbi de o infracțiune în cazul fiicei mele, eu nu pot fi altă decît sechestrarea de persoană, alți atunci cînd a

fost căsătorită cu nicu ceaușescu cit și după ce a fost divorțată. O sechestrare de persoană — este drept, unică în lume prin felul în care a fost efectuată — cu acțiune în regulă, încheiate de parte de vâzul lumii, atât la căsătorie (nici măcar noi, părinții fetei, NU AM FOST ADMIȘI la ceremonia de oficiere a căsătoriei) cit și la divorț.

O sechestrare de persoană perpetuată după divorț, prin promovarea fiicei mele într-o altă funcție politică și întregirea ilegală, chiar și în cazul legislației ceușiste, într-o serie de prevederi, în special de subzidență, menite să creeze apartenența fiicei mele la membrii clanului.

Toate acestea au fost făcute cu singurul scop de a se asigura stricta ei supraviețuire și izolare completă de restul lumii, pentru a nu fi afectată în nici un fel cariera politică și de „om de stat” plănuită de elena ceaușescu și nicolae ceaușescu, pentru fiul lor, nicu ceaușescu.

Că este așa, o probează faptul că divorțul dintre fiica mea și nicu ceaușescu, a fost declarat secret de stat, fiicei mele interzîndu-i-se să-și reface viața, măcar să întretină relații normale, omenești, chiar și cu noi, părinții ei. Chiar și o simplă întrebare

în legătură cu situația căsătoriei dintre nicu ceaușescu și Poliana era socotită un act grav.

Nu dragostea sau aprecierea au stat la baza atitudinii elenei ceaușescu și a lui nicolae ceaușescu față de fiica mea sau familia nou constituită, prin căsătoria organizată, ci un calcul politic rece și nemilos, care a distrus viața fiicei mele și a noastră, a părinților ei.

Fiica mea, domnule Procuror-General, a trăit cei mai frumoși ani din viața oricărui om, cei ai tinereții — într-o „celulă poleită”, supusă unor presiuni psihice grede de imaginat, bîntușă de frică de a nu i se întimpla ceva ireparabil, fie din partea fostului soț, fie a părinților (dacă li se poate spune așa) lui. Iar acum, cînd a sperat și am sperat cu toții să fie și să fim eliberați de acest coșmar, fiica mea este trimisă în mod nedrept și tragic pentru alți ani și ani spre o altă „celulă”, ca și cum cineva ar voi să prelungească pentru totdeauna intenția nefastă a ceauștilor.

E adevărat, de această dată, într-o anonimă celulă de detinut de drept comun. Este tragic și nedrept profund, domnule Procuror General!

Sigur, s-ar putea ca cineva să pună întrebarea: de ce Poliana nu a părăsit „celula poleită”? Să fi renunțat la funcții și la restul avantajelor și să se fi întors acasă, la Tirgoviște!

Poliana Cristescu, civilă și în uniformă.

Este o întrebare pur retorică și dumneavoastră știți mai bine decît oricine că acest lucru nu este posibil. Reîntoarcerea acasă ar fi fost de scurtă durată. Oricînd putea avea loc un accident de circulație (a și avut loc atunci cînd s-a constatat că lucrurile nu mergeau tocmai bine cu „tînră familie”) sau poate altfel de accidente.

În aceste condiții, ceea ce i-a rămas, a fost să aștepte. Nouă, același lucru.

Ceea ce am putut face în această perioadă neagră, a fost să refuz net orice intenție de provocare (ca rușă), rămînd în aceeași funcție în care m-a găsit nefericitul eveniment. Să rămîn în modesta mea locuință dintr-o mahala a orașului Tirgoviște

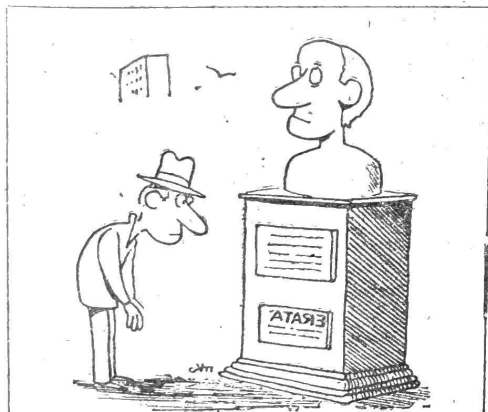
și să evit orice înflînșare posibilă cu ginerel meu sau cu odoasa familie care mi-a sechestrat fiica.

Domnule Procuror-General, conștient de întreaga situație în care trăim cu toții, dar și convins de echitatea și dreptatea ce vă caracteriza-ză, vă rog din suflet, să interveniți pentru a nu se comite o nedreptate și mai mare, incluzînd-o pe fiica mea în familia ceauștilor din care nu a făcut niciodată cu adevărat parte.

Este o umilintă în plus, pe care nu o merită nici ea, nu o merităm nici noi, părinții ei. Măcar atît!

Cu sinceritate, încredere și stimă, vă mulțumesc!

Inginer PAUL CRISTESCU

ERATE

Dintr-o regretabilă eroare, în nr. 6 al revistei noastre a apărut în interviu cu d-l Ion Rațiu informația potrivit căreia d-sa ar fi președintele de onoare al Federației Române de Tenis. După cum am fost informați telefonic de această federație, d-l Rațiu este președintele onorific al Asociației Campionilor de Tenis. Ne cerem scuze pentru prezența acestei inadverente.

La art. „Pe Poetul-Stadion îl judecă Stadionul” (nr. trecut) rectificăm: 1) rîd 3, fără deși; 2) r. 11, „nea” separat; 3) „detarde” — articulat; 4) „Stadionul e în drept să-și recupereze”... de la poetul-stadion (omis); de 5) îl loveșc centură subalternei? (omis) înainte de „Nu cred...”; 6) după „fără acordul meu” — „...orică referire la vestigiile butene ale clanului nicu ceaușescu referire în suprimarea nr. Gazetei de Butene aflat sub genericul „Sdrobiți orînduiala cea crudă și nedreaptă! Eminescu” „Unirea, Unirea-I Eminescu” (omis); 7) Final: „ÎN-TR-O TĂRĂ FĂRĂ APĂRARE DAR CU PIEPTUL GOL...”

Restul omisiunilor le înțeleg din lipsă de spațiu (inclusiv P.S.) și cer iertare cititorilor și celor vizati (inclusiv în numele meu și al red. „Zig-Zag” pe care o polemă în numele meu și al red. „Zig-Zag” de la se-felleit la început de drum (pe traseul sinuos de la sediul din „Encouraj” la Tipografia Alexandria) urîndu-i o cale cit mai dreaptă...

MIHAI TECLU

Pe marginea protestului Navrom-ului

În numărul trecut al revistei, deși eram într-o presantă criză de spațiu tipografic, am publicat cu promptitudine „explicația” dată de actuala conducere a Navrom-ului Constanta, în ce privește cazul „Sadu”, recurs la seria de articole apărute începînd cu numărul 3.

Ne înțește, însă, cum o înșește versată în relațiile cu parteneri extrem de diferiți nu a înțeles astăzi, din capul locului, două lucruri fundamentale, democratice: 1) că un ziarist nu este un detectiv sau un tribunaș, iar atunci cînd îl contrazic argumentezi dreptatea trebuie să fie în totalitate de partea ta 2) acuzațiile aduse nouă, în parte, îl descalifică pe semnalat 3) gravitatea vinet este limpede pentru toată lumea și cu atît mai mult pentru noi care am debutat în profesie

cu aceste modeste articole. Acest Proces este cerut de foarte mulți oameni, și nu în special de noi, cum s-a înșinat printre rînduri. Cu toate că nu se exclude situația că vinovații sînt și cei din echipajul cargoului, din comanda lui, ei nu trebuiau salvați? Și-apoi sistemul alt de sigur pe noi în-cît să lănsăm ultimatum-uri? Cine ne dă acest drept?

Acuzația proferată că am fi dorit să dăm aureolă de senzational gratuit prin titlul Un accident unic în lume este falsă, subsemnatul și publiciția noastră avînd o orientare spre argument și adevăr. Titlul a fost sugerat, ca o obligație de conștință, de către profesioniștii al marinel. Acest accident maritim este unic prin amploarea victimelor în cadrul dat și nu prin altceva. Ce

făceau atunci echipajele de salvare? Cîți salvatori și-au dat viața pentru semenii lor? De ce nu s-a discutat prin intermediul mijloacelor mass-media despre acest accident? Ce indicații mai aștepta de la C.C. al domnului Aurel Ionescu, persoana integră din ete înțelegem, care în perioada accidentului se afla în alt loc de activitate. Am fi așteptat explicații consistente din partea unor persoane și nu de la domnia sa.

IOAN VIERU

Din partea Companiei teatrale ARLECHIN

În penultimul număr al revistei ZIG-ZAG a apărut un articolăș intitulat „Arlechino amenințat de romi”, semnat de Valentin Chihala.

Vă informez, mai devreme decît trebuia, următoarele: Compania teatrală ARLECHIN,

cu autorizația de înflînșare numărul 204, eliberată la 2 aprilie a.c., nu se află deocădată în nici un pericol, cu atît mai puțin revista ARLECHIN, care e în curs de elaborare. Credem că în articolul cu pricina e vorba de o confuzie, eroare sau ce?

Știm că prin preajma așa-zisei case a poporului și-a băgat coada mai de mult SCORPIONUL! Oricum ar fi, vă rog să ne permiteți să anunțăm pe cei în curs de înflînșare că ar fi bine să se informeze la oficialități, respectiv la primărie, dacă nu cumva s-a înregistrat cineva cu viitoarea lor titulatură.

Asigurîndu-vă că primim scuzele împrimcinate, vă mulțumim totuși pentru reclama involuntară pe care ne-ați făcut-o.

GEORGE BANICA, director artistic
EUGEN UNGUREANU, director adjunct
VLADIMIR DUMBRAVA, organizator

N.R. Articolul nostru se referă la Teatrul Arlechino care este cu totul altceva decît Arlechin.

Ca să vezi ce se poate întimpla din cauză unui O!

